

Fejlesztik a tanácsai építőipart

A tanácsai építőipari vállalatok és a felügyeleti szervek vezetői kedden az Építési és Városfejlesztési Minisztériumban országos tanácskozást tartottak. Szilágyi Lajos építési és városfejlesztési miniszterhelyettes számolt be az ágazat idei és a negyedik ötéves terv idejére szóló előirányzatairól, és ezen belül a tanácsai építőiparra háruló feladatokról.

Többek között elmondotta, hogy

a tanácsai építőipar termelése a negyedik ötéves tervben évente 8-9 százalékkal emelkedik,

és 1975-ben már 7 milliárd forint értékű építési feladatot végez el. A legfontosabb feladat az épületfenntartási igények kielégítése, a lakásépítés növelése, és — a vállalatok anyagi és személyi erőivel összhangban — más fontos új épületek kivitelezése.

A vállalatok előzetes terveikben 28 ezer lakás megvalósításával számoltak, mert figyelembe vették több jelentős fejlesztési beruházást. Ezek a beruházások azonban csak a tervidőszak második felében valósulnak meg, s így a minisztérium véleménye szerint célszerűbb és realisabb mintegy 19-20 ezer lakás felépítésével számolni. A tanácsai vállalatok

újabb, korszerű technológiai módszerek alkalmazásával

évente 1100-1200 lakás felépítéséhez elegendő új építőipari kapacitás létesítését tervezik. E fejlesztések eredményeként a tanácsai építőiparban is az összes lakásoknak több mint 50 százaléka épül majd korszerű technológiával. Az idei ter-

vek szerint a tanácsai vállalatok 10-12 százalékkal növelik a lakásépítkezések ütemét, s így mintegy három-ezer új otthont adnak át.

Az állami építőipar célja, hogy a különböző műszaki és technológiai fejlesztésekkel a termelés bővítésének 70-75 százalékát

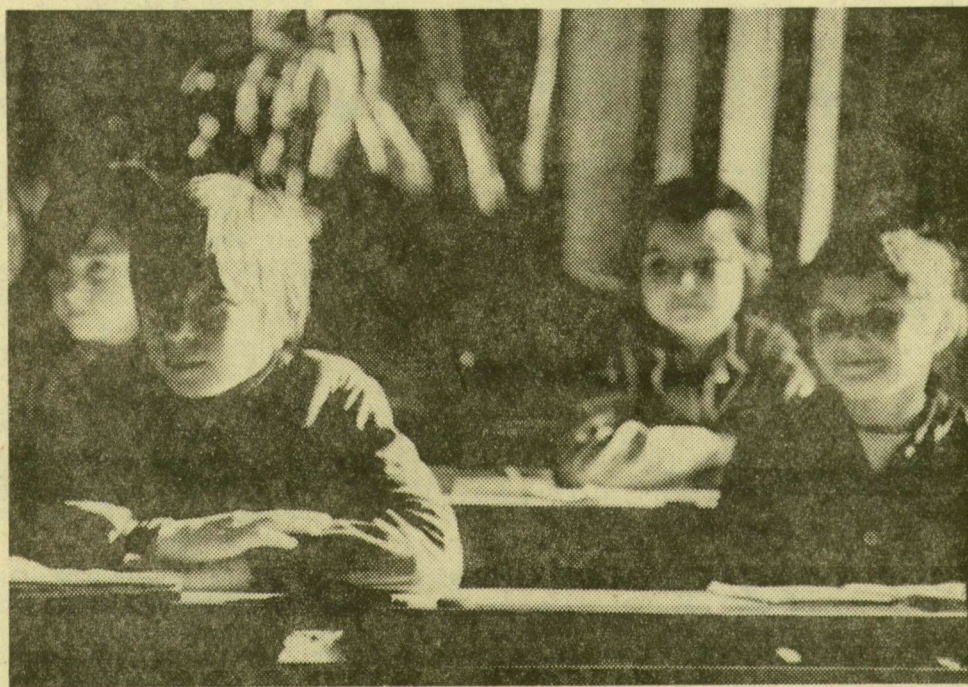
a termelékenység emelkedésével

fedezzék. A tanácsai építőipari vállalatoknál ez az arány 60-70 százalék lesz. A minisztérium vezetőinek határozott szándéka — hangsúlyozta Szilágyi Lajos —, hogy a tanácsai építőipar termelőerőinek bővítéséhez olyan támogatást nyújtson, amellyel jelentősen segítheti termelőeszközeik korszerűsítését, termelésük dinamikus fejlesztését. Eddig 22 tanácsai vállalat termelőeszköz-fejlesztési javaslatát segítették állami támogatással és tanácsai hozzájárulással.

Növekvő magyar—lengyel árucsere

Kedden a Külkereskedelmi Minisztériumban kormányuk megbízásából dr. Bíró József magyar, és Janusz Burakiewicz külkereskedelmi miniszter aláírta az 1971-75. évi áruszállításokra és fizetésekre vonatkozó magyar—lengyel hosszú lejáratú egyezményt.

Az egyezmény előirányzatai szerint a két ország kölcsönös áruforgalma ebben az időszakban — figyelembe véve a belkereskedelmi és a szövetkezeti választékcserét is — meghaladja az egymilliárd 220 millió rubelt, vagyis mintegy 40 százalékkal lesz több az előző ötéves tervidőszak forgalmánál. (MTI)

Mihaszna tévé

Pedagógusok és más tudománybéli biztosan sokat beszélnek majd arról, mit jelent tanyáink érett és növekvő nemzedéke életében, hogy az iskolák tetejét megmagasították egy antennával. Maga köré látott, homokbaragadt emberek sorsára nézet eddig csak az iskola. Most megkapaszkodik abba a kis rúd, fölágaskodik, azt veszi észre, hogy körülötte van a széles világ, beléphet majdnem minden ablakán. Egyiknek-másiknak az árba ugyan karból van még, mint Tilalmas Nagy Istvánnak a Móra szerinti villámhárítója, de a madzag végén itt is nagykepernyős szép masina önti a képeket.

számító órák kaposak lesznek, megtekinnek élettel. Mi még vakaródtunk, ha egy költő életrajzát kellett meg tanulunk, aztán sablont faragtunk magunknak, amiben nagyjából az évszámot meg a születés helyét kellett módosítani csupán, erre előáll a televízió, az első képekkel már elsöpör minden unalmat, minden sablont, és az író nem külön életrajzként marad meg az emlékezetben, hanem sokkal inkább íróként, mint eddig. Műveivel együtt. A nyelvten? Öröm nézni. Az élővilág óráin az emberi szervezet szóval való körülbelüli bemutatása helyébe szinte klinikai hitelű pontosság kerül.

Nincs mivel. Akkor érzi igazán az ember a maga szegénységét, ha más szépen fölöltözködik. A gyerekek olyan iskolákat látnak, amelyen az óvók talán soha nem lesz. Egyik órán látnak mindent, a következőn marad a tanár képnek és hangnak a kézzel-lábbal történő magyarázattal, a táblával és a fehér krétával. A tanárnak is van kisebbségi érzése.

Kell tennem egy kis részösszefoglalást. Eddig mindegyik használták a televíziót. Az egyik leghasznosabb dolognak tartották. De a felhőknek is kincs, jönnek is napról napra, műsorkezdéstől az éjszakai előadás utolsó csókjáig bírja szuszszal a készülék — és szolgálattal a pedagógus. Azért kell ez a kis összefoglaló, mert új tananyag következik, a Ruki I.

ELDUGOTT HELYEN

— Nehézség semmi?
— Próbá-

bára teszi azért a tanárt a televízió. Első próba, hogy találja ki, mi lesz az adásban. Boldogabb pályatársai kapnak egy-egy füzetet, abban benne van minden. Az is, mire kell fölívni a figyelmet óra elején, hogyan kell bevezetni az órát adás előtt, hogy a csatlakozások pontosak legyenek. Tanyán csak a plakát beszél, útmutató kézikönyvek itt még nincsenek.

Láttak egy adást egyszer, másvidéki társuk fülhallgatókkal házasította a televíziót. Erre a lehetőségre mindenütt várnak. Ilyen kellen, hogy az összevont tagozatú osztályok ne zavarják egymást. Gondolom, hamarabb megy, ha a gyerekek hozzák hazulról a táskarádiók félredobott fülugóját, az iskola pedig csak csatlakozási alkalmatosságokat készít a padokra. Rúzsán már azt hallom, annyi pénz sincsen.

Két iskola külön is érdekelt. Evekkel ezelőtt pedagóguséknál ha eldugott helyet említettek, akkor a két Ruki iskolát mondták. Mire mentek itt a televízióval?

A Ruki II-ben szekrényben tartják, szép terítő van alatta. Befogják szolgálatba a szekrény ajtaját is, ha kinyitják, árnyékot vet, mindegyik kép élesebb, tisztább lesz. Rögtönzött „nevelési” értekezletet tartunk itt öt pedagógussal. A kézikönyv itt is hiánycikk.

— Abból a könyvből kellene megtanulnunk, mit kell csinálnunk, ami nekünk nincsen.

— Haszna?

— Kimondhatatlan. Mindig lekötő a gyerek figyelmét. Bemutat olyan növényeket, állatokat, országokat, népeket, amelyet a tanár se látott még. Fizikából, kémiából minden kísérlet sikerül.

— Árnyéka?

— Van az is. Ott minden kísérlet sikerül, de mi alig tudunk egyet is bemutatni.

Jó zárszámadás Tiszaszigeten

Vezetőségválasztást is tartottak

Tegnap, kedd délelőtt tartotta zárszámadó közgyűlést a tiszaszigeti Búzakalász Termelőszövetkezet, a falu művelődési otthonában. Az ünnepélyes eseményen 600 szövetkezeti gazda vett részt. A táj legbelvidebb területén gazdálkodó szövetkezet az elmúlt esztendő is jól zárta. Igaz, bajokból, gondokból bőven jutott, de aldozatos munkával és hoz-

záértő vezetéssel megbirkóztak mindezekkel és jól zárták a tavalyi évet. A közös vagyon 39 százalékkal növekedett, az árbevétel pedig csaknem 7 millió forinttal. Jutott bőven beruházásokra is. A személyi jövedelem a tervezetthez viszonyítva kevesebb lett, de az egy tízórás munkanapra eső összeg 102 forint 15 fillér.

Nieszner Ferenc tiszszelnök beszámolójában elemezte a tavalyi esztendőt, s azokat a tapasztalatokat, amiket az ideai gazdálkodásokban is felhasználhat. Ezt követően, a termelőszövetkezet tagsága titkosan megválasztotta a gazdaközösség új vezetését. Eddig kilenc fő irányította a Búzakalász Tsz-t, ezután tízenhármas. Most öt új tagot választottak a vezetőségbe, az ellenőrző bizottságba pedig hármat. Mint a szavazatszámlálásánál kiderült, Tiszaszigeten a szövetkezeti tagság elégedett az eddigi vezetéssel.

A BUDAPRINT Moszkvában

Moszkvában szombaton nyílik a KGST öltözködéskultúrával foglalkozó munkacsoportjának ülészaka, amelynek feladata egyebek között kijelölni az 1972-es év főbb divatirányait. Az ülészak alkalmából hazánk legnagyobb textilipari vállalata, a mintegy 20 ezer dolgozót foglalkoztató BUDAPRINT Pamutnyomóipari Vállalat bemutatja termékei legjavát. (MTI)

Megjelentek a lakásrendeletek

A Magyar Közlöny 8. számában megjelentek a lakásrendeletek. Ez a közlöny 144 oldalon 18 jogszabályt közöl.

A Magyar Közlönynek ezt a számát — mint ismeretes — a szokásosnál több példányban adják ki, s így szerdától, mártól már nemcsak az előfizetők, hanem más érdeklődők és magánszemélyek is megvásárolhatják a posta központi hírlapiroda boltjaiban. A lakosság széles körű

tájékoztatása érdekében népszerű lakásrendeleti kiadvány is készül, s valószínűleg március végén, tehát még a lakbérmegállapítási munkák befejezése előtt megjelenik. Ezt megelőzően a szakemberek részére az Építési és Városfejlesztési Minisztérium Építési és Ertesítőjének különszámában kiadja az új kormányrendeletek és a miniszteri végrehajtási rendeletek gyűjteményét.

A színház műsoráról

A színházak műsortervei — mint kitudott — fél évvel az évadkezdés előtt készülnek. A műsörterv bonyolult dolog, nagyon sok mindennek kell egyeznie ahhoz, hogy minden részletében megvalósulhasson. Ezért néha megváltoznak az előzetes tervek. Ha ezek a változások nem nagy mértékűek, úgy kell tekinteni rájuk, mint az élet természetes következményeire.

A szegedi színház prózai együttese eddig minden meghirdetett előadását megtartotta. Láttuk a *Párizs bolondját*, a *Naplemente* előtűt, a *Mária királynőt*, a *Candidát*, pontosan úgy, ahogyan annak idején, az évadkezdés előtt a plakátokról olvashattuk. *Németh László Két Bolyai* című drámája azonban már nem kerül színre, ez a meghirdetett előadás elmarad. Egy szavunk se lehet: ennyi változás természetes.

Ahhoz viszont már van hozzátennivalónk, hogy az elmaradt bemutató helyett mit ad majd a színház közönségének. Mint már közöltük, a következő bemutató *Móricz Zsigmond Nem élhetek muzsikaszó nélkül* című színműve. Ennek a változásnak nem örülünk.

Nem örülünk egyrészt azért, mert ez a Móricz-darab nem az író legjobb munkái közül való; kissé népszerűműves, kissé operettes. Nem örülünk másrészt és legfőképpen azért, mert ezzel a változással teljessé válik és lezárul a a színház ideai műsorának legfőbb hibája: az *elfordulás a mártól*. Minden eddig játszott darab a múltban játszódott, ez az időháttér a Móricz-darabnak és az utána következő bemutatoknak, *Csehov Ványa bácsi*jának is.

Ha ezeket a darabokat egyenként és önmagukban vizsgáljuk, bár magától értetődőleg különböző színvonalúak, lényeges kifogásunk egyikkel szemben sem lehet. Egy egész évadot azonban mégsem lehet csak rájuk építeni, nem lehet kizárólag velük dolgozni. A ma problémáival való birkózás-foglalkozás, a mai világot bemutató darabok nem hiányozhatnak a műsorból; ez elemi követelmény.

Tudjuk persze, hogy a szegedi közönség egy része, nem is jelentéktelen része, inkább a régi darabokhoz vonzódik, mint az újabbakhoz, s azt is tudjuk, hogy a színház vezetésnek ezt figyelembe kell vennie, ha nem akar teljesen elszakadni a közönségtől. És természetesen azt is tudjuk, hogy a régi darab is beszélhet a mának, szólhat a mai közönséghez. De más dolog ezt tudomásul venni, sőt alkalmazkodni hozzá, s más dolog ebbe belenyugodni, s mint megváltoztathatatlan tudomásul venni. Hogy a színház idén egyetlen mai darabot sem mutat be, arra utal, ezt a helyzetet csakugyan reménytelennek és megváltoztathatatlanak tartja.

Csak hogy ebbe nem lehet belenyugodni. Hogy hogyan kell a változtatást elkezdeni, egy vagy több modern darabbal, ez a színház dolga. Az is az ő feladata, hogy a mai drámákból a célnak legjobban megfelelő alkotásokat válassza ki. Csak éppen azt nem teheti, amit jelenleg tesz: lemond a változtatásról. Hosszú idő óta ugyanis ez az első esztendő, hogy egyetlen mai dráma sem szerepel a színház programjában.

Ö. L.

ALVÓ ISKOLA

Bibliai
táj, szegény
vidék.

Ásotthalmon van hasonló, ott Átokháznak mondják. Az itteni gyerekeknek ad-e valamit a televízió evilági áldásaiból?

— Nem.

— Miért?

— Mert rossz. El van pusztulva.

— Mióta?

— Ki tudja?

Varga József tanár azt mondja, idén kétszer működött a felsőtagozatban. Ő nem is szereti. Azért nem, mert ha felügyelő jön, arra kíváncsi, mit tudnak a gyerekek, nem arra, hogy nézik-e az iskolatelevíziót.

Felügyelők dolga, hogy ebben az ügyben rendet tartsanak. Talán nem ellensége ennyire a tudásnak a televízió iskolája. De módszert is adnak, hogyan lehet négy osztályban úgy tanítani, hogy a tévé is taníthasson. A módszer mindenütt hiányzik — mindenki saját véleményességére van utalva, továbbképzéseken nem foglalkoztak vele —, de itt a szándék s hiányzik. Az iskolavezetővel sajnos nem találkoztam, most hadd mondjam meg neki, mit tudtam meg iskolájában. Huszonkét felsőtagozatos diák mondja, hogy otthon egyiküknél sincsen villany, tehát tévé sincsen. Sok ilyen gyerek járhat akkor az alsóba is. Itt nézhetnének egyedül televíziót ők is, szüleik is (kb. 60 család), csak be kellene kapcsolni. Ha rossz, meg kellene javítani. Most néma görgel kuksol fönt a szekrény tetején. Könyvet nem kölcsönöznek, pedig kölcsönözhetnének. Mozi nem jön be ide, pedig jöhetne. Nem leányálom az utazás, de ha minket be tudott vinni az autó a népművelést is hozhatná.

Ez az iskola, fényes antennával a tetején még alszik. Ezt nevezik fehér folt-nak.

Horváth Dezső